

πεποιθήτην ότι η άνευ σπουδαίου πολιτικού λόγου απόσπριστης αὐτῶν ἀπὸ τὸ κόμμα τοῦ κ. Τρικούπη, εἰς τοῦ ὁποῦ τὴν συγκρότησιν οὐ-
τοι συνετέλεσαν ὡς οὐδεὶς ἄλλος, ἡ ῥυθμὴν καὶ μετέβαλον εἰς χάος τὴν ἀρχικὴν ἡμῶν διαφω-
νίαν ὡς πρὸς τὴν συνδιαλλακτικωτέραν πορείαν ἣν ἡμεῖς ἐνομιζάμεν ἀναγκαίαν εἰς τὰ πράγ-
ματα τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ὁ κ. Τρικούπης εἶναι δυστυχῶς ὁ μόνος πολιτικὸς ἄνθρωπος τὸν ὁ-
ποῖον ἔχομεν καὶ ὁ ὁποῖος δύναται τιμίως καὶ ἐπαξίως τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κρά-
τους νὰ πηδαλιουργήτῃ αὐτὸ ἐν μέσῳ τῶν δει-
νῶν καὶ κρίσιμων περιστάσεων τὰς ὁποίας τοῦ-
το διέρχεται. Οὗτοι ἐπιστρέφοντες ὅλα τὰ κα-
κὰ τοῦ συστήματος τὰ ὅποια ἔχουσι τὴν πηγὴν αὐτῶν κατὰ μέγιστον μέρος εἰς τὴν περιωρι-
σμένην ἐκλογικὴν περιφέρειαν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν πολιτικὴν ἀνατροφὴν τοῦ χθὲς ἐκ τῆς δουλείας ἐξεληθόντος Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἀ-
ποδίδοντες αὐτῷ τὰ σφάλματα καὶ αὐτῶν τῶν οὐτιδανῶν αὐτοῦ πολιτικῶν ἀντιπάλων, ἀμείλικτοι καὶ ἀδιάλλακτοι ἐγείρονται αὐτοῦ κατήγοροι κηρύττοντες διαπυσίως ὅτι μετὰ τοῦ Τρικούπη ἡ Ἑλλὰς ἀπώλετο, ἄνευ αὐ-
τοῦ ἡ Ἑλλὰς σώζεται.

Πρὸς τοιαύτην πολιτικὴν δὲν ὑπάρχει ἀπ-
λύτως δυνατὸς συμβιβασμὸς ἐκ μέρους ἐκείνων, οἵτινες φρονοῦσιν ὅτι ὀπισθεν τῆς πτώσεως τοῦ κ. Τρικούπη δὲν ὑπάρχει εἰμὴ χάος καὶ πάλιν χάος.

Πρὸς τοιαύτην ἀπόλυτον μέθοδον τοῦ πο-
λιτεύεσθαι, μέθοδον τοῦ καταστρέφειν ἄνευ σχε-
δίου οἰκοδομῆς (ἐνὰ δῶταμεν εἰς τὴν πολιτικὴν ταύτην τὴν εὐφημοτέραν καὶ εὐπρόσωποτέραν τῶν ἐξηγήσεων) δὲν ὑπάρχει δυνατὴ ἡ προσπέ-
λασις οὔτε ἐκείνων οἱ ὅποιοι φρονοῦσιν εἰλικρι-
νῶς ὅτι ἐπὶ τῇ ὑπὲρθεσι καὶ αὐτὸς ὁ Τρικούπης ἔχει τὰ ἐλαττώματά του, ἐν συ-
νολῷ ὅμως εἶναι ὁ σχετικῶς δεξιώτερος καὶ ὁ εἰλικρινέστερος τῶν σήμερον ἐν Ἑλλάδι πολι-
τευομένων.

Ἡ μέθοδος αὕτη παρέχει βεβαίως εἰς τοὺς
καθόστον οὗτοι καταλαμβάνουσιν ἐν τῷ Κράτει τὴν φύσει εὐκολον θέσιν τοῦ ἐπικριτοῦ χωρὶς νὰ ἀναλαμβάνωσιν ἀπ' εὐθείας οὐδεμίαν ἐπὶ τῶν πραγμάτων εὐθύνην, ἀλλὰ συγχωρηθῆτω νὰ εἰπώμεν αὐτοῖς ὅτι δὲν εἶναι οὔτε ἡ εὐθυτέρα, οὔτε ἡ πρακτικωτέρα οὔτε ἡ τῇ πατρίδι συμ-
φερωτέρα.

Δὲν εἶναι ἡ εὐθυτέρα καθόστον οὗτοι ἀποδί-
δουσι τῷ κ. Τρικούπῃ παρεκτροπὰς ἐν γνῶσει ὅτι δὲν εὐθύνουσιν αὐτὸν ἀλλὰ πολλάκις τοὺς ἀντιπάλους αὐτοῦ, δὲν εἶναι ἡ πρακτικω-
τέρα καθόστον ποιῶντες ἀφαίρεσιν τῶν πρὸ τῶν ποδῶν ἐνεργουσιν ὡσανεὶ εἰς ἄλλον ἰδανικὸν κόσμον μετεωροῦντο, δὲν εἶναι ἡ συμφερωτέρα καθόστον καταπολεμοῦντες πᾶν ὅ,τι καλὸν ἔχει ἡ πατρις κατὰ τὸ παρὸν δὲν φροντίζουσι περὶ τῶν μετὰ ταῦτα γενησομένων. Πολιτεία τοι-
αύτη ἀντιστρατεύεται προφανῶς εἰς τὰ ὑψίστα συμφέροντα τῆς πατρίδος.

Δὲν παραδεχόμεθα τὴν πολιτείαν ταύτην οὔτε τὴν πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτῆς μέθοδον. Λαμ-
βάνοντες ὑπ' ὅψιν τὴν ὑπὸ οἰκονομικὴν καὶ ἡ-
θικὴν ἐποψὶν κατὰστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, μελετώντες τὰς ἐξωτερικὰς δυσχερείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν δύσκολον θέσιν τῶν πολιτευομένων ἐν τῇ πρὸς αὐτὴν ἐφαρμογῇ τοῦ φιλελευθεροτάτου τῶν γνωστῶν πολιτευμάτων, ἐξετάζοντες καὶ συγ-
κρίνοντες τὰ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς πρόσω-
πα, ἀπολύτως ἀποκρούμεν τὰς πολιτικὰς ἐ-
κτροπὰς τῶν πολιτευομένων ἐκείνων, οἵτινες ἀ-
παύουσι δὴθεν παρὰ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τοῦ ἐνεστώτος πολιτείας πουργιάνων καὶ ἁ-
μαρτιῶν καὶ αὐτῶν τῶν ἀκουσίων καὶ ἐν τῇ αὐτῇ τῶν πραγμάτων κειμένων κακῶν.

Μάτην ἀντιτάττουσιν οὗτοι ὅτι ἡ γλῶσσα ἣν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη με-
τέρχονται ὡς ἀνεγκυρία καὶ ἀπορροῦσα μᾶλλον εἰς τὴν ἀνεξέλεστον δημοσιογραφίαν ἢ ἡ ἡμετέρα, ἣν ἀποδίδουσιν εἰς πολιτικὴν ἀνα-
στρασίαν ὑπὲρ τοῦ εἰδοφύλου τὸ ὁποῖον ἐπικαταμεν

διὰ τῆς φαντασίας ἡμῶν καὶ δὲν παύμεν θυ-
μίζοντες, εἶναι ἡ ὠφελιμωτέρα καὶ δι' αὐτὸν τοῦτον τὸν κ. Τρικούπην πιστεύοντες ὅτι οἱ ἀναγνώσται αὐτῶν λησμονοῦσι τὰ ἐπιθετα καὶ τὰς κατηγορίας ἅς κατ' αὐτοῦ ἐπιστρέφουσιν κατὰ παραβολὴν τῶν ἐγκωμίων, διὰ τῶν ὁ-
ποίων ἐκθειάζουσι συνήθως τὸν κ. Δεληγιάν-
νην ἐραυρίζοντες πᾶν ὅ,τι καλὸν ἐν τῷ τύπῳ περὶ αὐτοῦ λέγεται, τὸν Δεληγιάννην, τὸν ὁ-
ποῖον οὗτοι ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι σήμερον ἐνδο-
μύχως ἀποστρέφονται θεωροῦντες αὐτὸν κοῦ-
φον καὶ καταλλήλον μᾶλλον εἰς γελωτοποιοῦ ἔργον.

Τοιαύτη πολιτεία καὶ ἂν δὲν ἦτο ἀξιόμι-
πτος δὲν εἶναι βεβαίως πρακτικὴ.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Κερκυραίων ἐ-
πωφελήθη τῆς εὐκαιρίας, κατ' ἣν ἡ Πρυτα-
νεία τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου ἀπέστειλεν ἰδίᾳ δαπάνῃ τῷ Δήμῳ Κερκυραίων δωρεὰν τὸν ἀνδριάντα τοῦ μεγάλου φιλέλληρος λόρδου Γύλφορδ ἵνα πρὸς ἀνάμνησιν καὶ διαιώνισιν τῶν ἐθνικῶν ἐκείνου εὐεργεσιῶν στηλῇ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ὅπου ἐκεῖνος ἴδρυσεν πρὸ τῆς Ἑλλη-
νικῆς ἀνεξαρτησίας τὴν Ἰόνιον ὀνομασθεῖσαν Ἀκαδημίαν, ἣτις ἦτο προσωρισμένη τοσαύτας νὰ προσφέρῃ ἐθνικὰς ὑπηρεσίας, ἀπηύθυνε τῇ σημερινῇ Κυβερνήτει εὐχὴν, ἣν κατωτέρω εὐ-
χαρίστως δημοσιεύομεν πρὸς παλινέρωσιν αὐτῆς, ἐπικαλεσθὲν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς εὐ-
χῆς ταύτης λόγους γενικωτάτους καὶ ὑψηλοῦ συμφέροντος.

Ὡς γνωστὸν ἡ Ἀκαδημία αὕτη, ἣτις προέβλεπε τὸν χρόνον εἶχε ὑποστῇ πλείστας ὅσας τροποποιήσεις ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς καὶ ἠκολούθητε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ λόρδου Γύλφορδ διατηρουμένη ἀποκλειστικῶς διὰ τῶν ἐξῶθεν τῆς πρώην Ἰονίου Κυβερνήσεως κατηρ-
γῆθαι εὐθὺς μετὰ τὴν ἑνωσιν ὅταν συνεκρο-
τῆτο ἐκ τινῶν Καθηγητῶν διδάσκόντων τὴν φιλοσοφίαν τὴν γρημείαν καὶ τὰ φυσικὰς ἐπι-
στήμας, μαθημάτων τινὰ ἀνώτερα τῆς Ἑλλη-
νικῆς ἡλικίας καὶ Ἀγγλικῆς φιλολογίας καὶ τῶν μαθηματικῶν, καὶ κλάδους τινὰς τῆς Ἰα-
τρικῆς καὶ τῆς ἐπιστήμης τοῦ δικαίου.

Εἰς τοιαύτην κατὰστασιν εὐρὴν αὐτὴν ὁ τότε ὑπουργὸς τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ Κου-
μουνδοῦρου καὶ νῦν ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Λομβάρδος ἐνόμιζε πολὺ ἀτόπως κατ' ἡμᾶς ὅτι ἦτο προτιμώτερον νὰ τὴν καταργήσῃ ἢ νὰ τὴν συμπληρώσῃ καὶ μεταρρυθμίσῃ ἐπὶ τὸ βέλτιον. Λέγομεν πολὺ ἀτόπως μετὰ μεγίστης ἐπιφυλάξεως καθότι ἐπιθυμοῦντες νὰ μὴν ἀδι-
κῶμεν ἐκουσίως οὐδένα δὲν δυνάμεθα νὰ μὴν ἀναφέρωμεν ὅτι οἱ ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τότε συνηγοροῦντες προέβαλον λόγους, οἵτινες δὲν προήρχοντο βεβαίως ὑπὸ πνεύματος δυσμενοῦς πρὸς τὸν τόπον τοῦτον.

Τότε ἐὰν καλῶς ἐνθυμώμεθα προσφάτου οὐ-
σης τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, εἰς τοὺς θερμοὺς ὑποστηρικτὰς αὐ-
τῆς, μετὰ τῶν ὁποίων ὁ νῦν ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν κατεῖχεν ἐξέχουσιν θέσιν, ἐγεννή-
θη δυσπιστία τις περὶ τοῦ παγίου αὐτῆς ἐμ-
πνευσμένη ὑπὸ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἐπὶ Προ-
στασίας ἰσχυρότων καὶ ἀπολεσάντων ἐκ τῆς ἐνώσεως τὴν πολιτικὴν αὐτῶν ὑπαρξιν καὶ τὰ ἐκ ταύτης ἀγαθὰ, κατ' ἀκολουσίαν δὲ τῆς δυσ-
πιστίας ταύτης ἐκεῖνοι ἐρρύθμισαν πολλάκις τὴν διαγωγὴν τῶν ἐναντίων ἰσως τῆς πεποι-
θῆτέως τῶν.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶδομεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν Κέρκυραν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀμέσου ἀ-
φομοιώσεως, κατὰ τῆς ὁποίας εἰμεθα τότε ἐ-
ναντίοι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δὲν δυνάμεθα σήμερον ἐκ τῶν ὑστέρων νὰ μὴν ἀναγνωρίσω-
μεν ὅτι οἱ ὑποστηρίζοντες αὐτὴν μᾶς ἀπῆλ-
λασαν πολλῶν ἐνγυλῆσεων καὶ ἰσως κινδύνων δημοσίας τάξεως. Οὗτοι προσεπάθησαν, πα-
ροτρύνοντες διὰ πολιτικῶς λόγους νὰ κατα-
στήσῃ πᾶντα θεσμὸν ἀναμνησκόντα τὴν ἐ-
ποχὴν τῆς προστασίας. Ὁ σκοπὸς αὐτῶν με-
βαίως ἦτον ἐθνικωτάτος, ὁμολογουμένως ὅτι δὲν εἰμεθα εἰς κατὰστασιν νὰ κρίνωμεν

ἐὰν τοῦτο ἐπέτυχον πάντοτε μετὰ θυσιῶν ἀναλόγων πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς ἐπιτυχίας αὐ-
τοῦ.

Μεταξὺ τῶν θεσμῶν τούτων συνεκαταριθ-
μεῖτο καὶ ἡ ἐν Κερκύρᾳ λεγομένη Ἰόνιος Ἀ-
καδημία. Ἀυτὴν εἶναι νὰ σκεφθῇ τις ὅτι τὸ μνημεῖον τοῦτο τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγε-
σίας, ἡ ἐστία αὕτη ἐξ ἧς ὁ ὑπὸ τὸν βάρετον ζυγὸν τῶν Ὀθωμανῶν Ἑλληνισμὸς καὶ ἡ μό-
λις ἀπελευθερωθεῖσα ἐκ τῆς δουλείας μερίς αὐ-
τοῦ ἣτις ἀποτελεῖ τὸ νῦν ἀνεξάρτητον Βασι-
λεῖον ἐξεπέμποντο αἱ ἀκτίνες τῶν φώτων, τὰ ὅποια ἐχρησίμευσαν κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν σύστασιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου, λυ-
πηρὸν λέγομεν νὰ σκεφθῇ τις ὅτι τὸ μνημεῖον τοῦτο ἐπρεπε νὰ θυσιάσθῃ ποτὲ εἰς ἐθνικοὺς σκοποὺς. Ἐχομεν τὴν πεποιθήσιν ὅτι ὁ κ. Λομβάρδος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ συνετελέσαντες εἰς τὴν κατάργησιν τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας ὠρμήθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἀποφύγωσιν ἐξάπαντος τὸ πνεῦμα τοῦ δυνάμει τὸ πνεῦμα τῆς διχοτομίας, τὸ ὁποῖον ἐφοβούντο ὅτι ἦθελεν ἐμφυχωθῇ ἐκ τῆς ὑπάρξεως δύο Πανεπιστη-
μίων, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἐν θὰ εἶχεν ἔδραν τὰς Ἀθήνας τὸ δὲ ἄλλο τὴν πρωτεύουσιν τῆς πρώην Ἰονίου Πολιτείας.

Εὐχαρίστως λέγομεν ὅτι ὁ βᾶσιμος ἡ μὴ οὗτος φόβος ἐξέλιπεν ὀλοτελῶς. Μία εἰκοσι-
πενταετής κατ' ἡν νέα γενεὰ προέκυψεν εἰς τὸ μέσον ἀρκεῖ νομίζομεν νὰ διασκεδάσῃ πᾶν-
τα διαταγμὴν καὶ πᾶσαν ὑπόνοιαν περὶ τοιούτου τινος κινδύνου.

Ἀλλ' ἴσως δὲν εἶναι μόνον οὗτος ὁ λόγος ἂν καὶ ἦτο ὁ σπουδαιότερος ἔνεκα τοῦ ὁποῖου μετὰ τοσαύτης σπουδῆς προέβησαν τότε εἰς τὴν κατάργησιν τῆς Ἀκαδημίας, ἣτοι τοῦ μι-
κροῦ Ἰονίου Πανεπιστημίου.

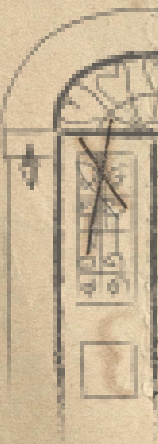
Ἡ κατὰστασις εἰς ἣν εἶχε περιέλθει τότε κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς Προστασίας τὸ ἴδρυμα τοῦτο δὲν ἦτο τόσον ἀξιοζήλωτος, ἦτο δὲ βεβαίως ζήτημα ἐὰν ἐχρησίμευε πλέον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεώς του. Δὲν νο-
μίζομεν οὔτε δίκαιον ἀπὸ πολλοὶ ἐκ τῶν δι-
δαζάντων ἐν αὐτῷ Καθηγητῶν ἀπεβίωσαν οὔτε ἀναγκαῖον νὰ περιγράψωμεν αὐτὸ οἷον τότε ὑφίστατο.

Ὅμως εἶναι βέβαιον ὅτι ἐπὶ τῆς ἐναντίον τοῦ Πανεπιστημίου ἐκείνου ταύτης ἐνστά-
σεως ἀντιπροτείνεται ἡ ὀρθοτάτη παρατήρησις ὅτι ἡ ἐνστασις αὕτη δὲν ἦτο λόγος καταργή-
σεως ἀλλὰ βελτιώσεως αὐτοῦ. Ἐὰν ἐνομιζόν τότε ὅτι πρὸς συμπλήρωσιν αὐτοῦ δὲν εἶχομεν Καθηγητὰς, ἀφοῦ καὶ αὐτὸ τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον στερεῖται σήμερον ἀκόμη κα-
λῶν Καθηγητῶν, ἡδύνατο καὶ ὠφείλον νὰ προστρέξωσι εἰς εἰδικούς ἐκ τῆς πεπολιτισμέ-
νης Εὐρώπης, ἀποροῦμεν δὲ πῶς καὶ σήμερον ἔνεκα κακῶς ἐνοουμένης ἐθνικῆς φιλοτιμίας προτιμῶνται τῶν ξένων οἱ ἐντόπιοι πρὸς πλη-
ρωσιν τῶν Καθηγητικῶν ἐδρῶν, εἴτε οὗτοι ἔχουσι ἢ μὴ προσόντα τοῦ διδάσκειν ἐν Πα-
νεπιστημίῳ.

Ὑπὲρ τῆς συστάσεως ἐν Κερκύρᾳ δευτέρου Πανεπιστημίου συνηγοροῦσι πάντα τὰ ὀρθὰ ἐ-
πιχειρήματα τὰ ἐν τῇ εὐχῇ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου περιεχόμενα.

Λόγοι ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας συνηγο-
ροῦσιν ὑπὲρ τῆς συστάσεως ταύτης.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη κατ' ἡμᾶς τοὺς ἀναμο-
δίους πρὸς τοιαῦτα ζήτῃματα νὰ ἰδρῶθῃ ἐδῶ πληρὴς Πανεπιστήμιον περιλαμβανόν πᾶσας τὰς ἐπιστήμας. Ἡ γνώμη ἡμῶν εἶναι ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πρέπει μετὰ μεγίστης περιτκέφους καὶ πρακτικῶς οὕτως εἰπεῖν νὰ προβῶμεν. Δὲν εἶναι ἀνάγκη ἐπὶ τοῦ παρόντος τολάχιστον οὔτε τὰ πρὸς τοῦτο παντοδαπὰ μέσα ὑπάρχουσι πρὸς σύστασιν ἐδῶ Ἰατρικῆς σχολῆς οὔτε ὅλων τῶν κλάδων τῆς νομικῆς ἐπιστήμης. Ἐδῶ ἡδυνάμεθα νὰ κάμωμεν ἐκ-
αὐτῶν τῶν μερῶν ἰατρικῆς ἐπιστήμης καὶ Λα-
τινικῆς καὶ ἰστορίας καὶ φιλοσοφίας καὶ ἱστορίας καὶ τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Δικαίου, καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΠΕΔΑ

Ἰδοὺ ἐστὶν ἔρχομαι ἐν σύννεφον καὶ ἐν αὐτῷ τῇ Ἐκ-
 κλησίᾳ μου καθιστάμενος ἔρχομαι διὰ τοῦ νεφέλου καὶ ἡμετέ-
 ρα ἐρημώσεις πολλὰ ὀλίγον ἤθελε χρησιμοῦσαι πρὸς
 τοὺς ἀκούοντες τοῦτον, ἀλλὰ ἀπολύματα οὐκ ἔχοντες
 ἐν τῶν ἐν Κερκυρᾷ λογίζων, διὰ τοὺς ὁμοίους
 λόγους ἐν τῇ γαλλικῇ οὐκ ἔχοντες τοῦ κ.
 Σαλτσοῦν, δύναται γὰρ ἀναγνώσκειν αὐτὰ καὶ

εις τὸ τῆς Τεργέστης ἔγκριτον Ἑλληνικὸν φύλλον. Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου ἂν ἀνευποῦμεν τὰ ἐν λόγῳ ἔγγραφα τοῦ κ. Σκαλτσούνη ἔργον δικαιοσύνης ἔργον εὐλαθείας πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῆς συζητήσεως θὰ ἦτο καὶ ἡ ἀναδημοσίευσίς τοῦ κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ἐν τῷ Ζαπτεῖῳ ἐπιδόσεως τῶν πτυχίων ὑπὸ ἐπίσεως γνωστοῦ εἰς τὸ Πανελλήνιον λογίου ἀπαγγελλέντος λόγου ὅστις προεκάλεσε καὶ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐγγράφων τοῦ κ. Σκαλτσούνη. Τοῦτο δὲ ἤθελεν ἐπιβάλλεσθαι εἰς ἡμᾶς ὅχι τόσον ἐνεκα τῆς διαφωνίας ἐπὶ τῆς ἐκπαίδευσως τοῦ θήλεος γένους, ἥτις φαίνεται προέκυψε μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ζαπτεῖου Ἐκπαιδευτηρίου ὅσον ἐνεκα πράξεων τινῶν τοῦ κ. Σκαλτσούνη ἐνδεικνυσθῶν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἔσχε καὶ προσωπικὸν χαρακτῆρα.

Δὲν εἴμεθα βεβαίως οἱ ἀρμόδιοι νὰ ἐπιληφθῶμεν ἡμεῖς τοῦ κυρίου ζητήματος τούτου ἐάν πρέπη καὶ δύνανται τὰ κοράσια νὰ λαμβάνωσι τὴν αὐτὴν ἀνατροφὴν οἷαν καὶ οἱ νέοι, οὔτε ἐάν ἀρμόζῃ εἰς ἐκεῖνα ἡ διὰ τῆς κλασσικῆς διδασκαλίας ἢ καὶ τῆς μυθολογίας ἐκπαίδευσίς ἢ ἐάν οὐδαμῶς ἀρμόζουσιν εἰς τὴν φυσικὴν καὶ ἡθικὴν αὐτῶν συστάσιν ἡ ἐκμάθησις οἰασθῆποτε ἐπιστήμης καὶ τέχνης. καθὼς δὲν τολμῶμεν νὰ οἰώμεν ἐν γένει τὸ ζήτημα περὶ τῶν στοιχείων, ἀδιακρίτως τοῦ φύλου, τῆς ἐκπαίδευσως τῆς νεότητος. Ταῦτα εἶναι ζητήματα περὶ τῶν ὁποίων ἐνησχολήθησαν καὶ ἐνασχολοῦνται σοφοὶ ἄνδρες τῶν μεγάλων καὶ πεπολιτισμένων ἐθνῶν καὶ τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων τούτων κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος τῶν μάλλον ἐπὶ τὰ τοιαῦτα προσηγμένων ἐθνῶν καλῶς θὰ ἐπραττον οἱ ἡμέτεροι λόγοι. ἐάν παρηκολοῦσιν συμβουλευόντες τὴν πιστὴν μίμησιν ἐκ μέρους ἡμῶν. Βεβαίως εἰς αὐτοὺς δὲν ἀποκλείεται ἡ περὶ τῶν τοιούτων συζητήσις. Ἄλλ' εἶναι καιρὸς νομίζομεν νὰ μὴ πονοκεφαλῶμεν καὶ συγχάκις νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν ὅτι ἐνεκα ἱστορικῶν ἢ καὶ ἄλλων λόγων ἡ ἐκπαίδευσίς τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος γένους ἐν Ἑλλάδι ἐπιδέχεται καὶ ἀπαιτεῖ ἐιδικὸν σύστημα ἐκπαίδευσως τέως ἄγνωστον εἰς τὰ ἄλλα πεπολιτισμένα ἔθνη.

Ἄν θέσωμεν ὡς βάσιν καὶ ἀφετηρίαν τῶν ἐπὶ τοιούτων ὑψηλῶν ἀντικειμένων θεωριῶν ἡμῶν ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι παντοῦ ὁ αὐτός, ὅτι ἔχει διηλαθὴ παντοῦ τὴν αὐτὴν φυσικὴν καὶ ἡθικὴν σύστασιν, ὅταν τὴν βάσιν ταύτην θέσωμεν εὐκολον εἶναι εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας τὸ καταλληλότερον ἐκπαιδευτικὸν σύστημα νὰ ἐφαρμώσωμεν παρ' ἡμῶν διὰ τε τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας.

Ἐνὸς κυρίου ἡμεῖς πρὸ πάντων νομίζομεν ἔχομεν ἀνάγκην, ἡ ἐκπαίδευσίς τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος γένους νὰ ἦναι ὁμοιόμορφος εἰς τε τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς οἰονδήποτε ἄλλο μέρος τῆς ἐλευθέρας ἢ δούλης Ἑλλάδος ὑπάρχουσι δημόσια ἢ ἰδιωτικά Ἐκπαιδευτήρια καὶ Παρθενωγεῖα.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου οἱ ἡμέτεροι λόγοι ὧφειλον καθ' ἡμᾶς νὰ ἐνασχοληθῶσι καὶ εἰς δύο ἑτέρα ἀντικείμενα μελετώντες τὰ πρὸς διδασκαλίαν καὶ ὀργάνωσιν αὐτῆς προσφορώτερα μέσα. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς γλώσσης τὸ ἡμέτερον ἔθνος εὐρίσκεται εἰς ὅλως ἐξαιρετικὴν θέσιν ἀπέναντι πάντων τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν.

Εἰς τὰ ἡμέτερα σχολεῖα διδάσκεται ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ γλῶσσα, καὶ κατὰ τοῦτο δὲν ἡδυνάμεθα νὰ ὑστερῶμεν ἡμεῖς οἵτινες ἐκτὸς τῶν ἄλλων αἰτίων τὰ ὁποῖα πείθουσιν ἔθνη τινα νὰ παραδέχωνται αὐτὴν ὡς μέρος ἀναγκαῖον τελείας ἐκπαίδευσως, ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ἀντλῶμεν ἐκ τοῦ ἀνεξαντλήτου ταύτης ὕλικου πρὸς πλουτισμὸν τῆς νεωτέρας καὶ νὰ βόσκωμεν τὴν ἐθνικὴν ἰδέαν εἰς τοὺς λειμῶνας ἐκείνους τῆς προγονικῆς δόξης. Ἀλλὰ διδασκόμενοι τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν καὶ κατ' ἀνάγκην τὴν Γραμματικὴν καὶ τὴν Σύνταξιν αὐτῆς οὐδέποτε ἐσκέφθημεν νὰ καταρτίσωμεν τὴν Γραμματικὴν τῆς ὑφ' ἡμῶν σήμερον καθωυλουμένης καὶ γραφομένης.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι πρὸς καταρτισμὸν τελείας Γραμματικῆς δὲν ἔχομεν σήμερον τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα διότι στεροῦμεθα συγγραφέων καὶ ποιητῶν ἐπιβαλόντων τοὺς κανόνες τῆς Γραμματικῆς καὶ τῆς Συντάξεως τῆς νεωτέρας ἡμῶν γλώσσης, ἀλλ' ὅπως δὲν εἶναι οὗτος ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον οἱ ἡμέτεροι λόγοι ἔπρεπε νὰ ἀδιαφοροῦσιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο σχετίζεται καὶ τὸ ἡμέτερον δυστύχημα ὅτι ἐπειδὴ δὲν ἔχομεν τοιούτους συγγραφεῖς καὶ ποιητὰς ἡ σήμερον ἡμῶν

γλῶσσα ἔχει περιορισμένα ὅρια διαδόσεως εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ μανθάνωμεν μίαν τῶν νεωτέρων τῆς Εὐρώπης γλωσσῶν, ὅπως γινώμεθα καταληπτοὶ εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη καὶ ὅπως δι' αὐτῆς μανθάνωμεν τὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν πράγματα. Τὸ δυστύχημά μας δὲν εἶναι ὅτι μανθάνομεν μίαν ἀλλ' ὅτι ἕκαστος ἡμῶν ἀναγκάζεται νὰ μανθάνῃ πλείονας τῆς μιᾶς, ἀφοῦ καὶ τὰ δημόσια καὶ τὰ ἰδιωτικά Ἐκπαιδευτήρια καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος δὲν συμφωνοῦσι ποῖαν ἐξ αὐτῶν νὰ προτιμῶσιν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον αἱ Ἑλληνίδες καὶ τὰ Ἑλληνόπαιδα ἐπιβαρύνονται ἐκ περισσοῦ μὲ γλωσσικὰς μελέτας, αἱ ὁποῖαι δὲν στενοχωροῦσιν ἐπὶ ματαίῳ τὰ παῖδια τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

Τὸ ἕτερον τῶν ἀντικειμένων ἀφορᾷ τὴν θρησκευτικὴν ἐκπαίδευσιν, ἣν συνιστᾷ ὁ ἀξιοτίμος κ. Σκαλτσούνης, ὁ ὁποῖος πολὺ ὀρθῶς καὶ πολὺ εὐγλωττῶς χωρίζει αὐτὴν ἀπὸ τῆς δογματικῆς, ἥτις δυστυχῶς τυραννῇ οὐκ ὀλίγον τὰ τέκνα μας ἀνωφελῶς ἐνασχολοῦσα ἐπὶ ματαίῳ τὸν καιρὸν αὐτῶν καὶ κατακουράζουσα τὰς δυνάμεις τῶν τὰς ὁποίας ταῦτα ἡδύναντο ἐπωφελέστερον νὰ ἐπασχολήσωσιν. Ἡ θρησκευτικὴ ἐκπαίδευσίς δὲν συμβιβάζεται βεβαίως σήμερον πρὸς τὰς ἐπικρατοῦσας ἰδέας τῆς ἐποχῆς, οἷα ἐννοεῖται ὑπὸ τὸν ὅρον τούτου. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα καταγινόμενα θέλουν εἰρεῖ τὸν τρόπον τῆς ἐκλαϊκείσεως παρ' ἡμῖν τῆς ἐκπαίδευσως εἰς τὰ σχολεῖα, ἐφαρμόζοντες τὴν θρησκευτικὴν εἰς τὰ πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν εἰς τὸ ἱερὰτικὸν ἀξίωμα προωρισμένων Ἐκπαιδευτῆρια. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον αἱ πύλαι τῶν σχολείων μας ἤθελον ἀνοιχθῇ πλατύτεραι εἰς τοὺς ἀλλοθρήσκους ὁμογενεῖς ἡμῶν.

Ἡ Ἐφημερίς ἡμῶν ἐπιθυμοῦσα νὰ συντελέσῃ ὥστε καὶ ἡ Κέρκυρα νὰ πληροφῶται τηλεγραφικῶς καθεκάστην περὶ τῶν σπουδαιοτέρων πολιτικῶν τῆς Εὐρώπης συμβάντων συναφόντων διὰ τῆς μεσιτείας ἀξιολόγου φίλου πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Πράκτορα τῆς Ἑταιρίας Ρέουτερ ἵνα διαβιβάσῃ αὐτῇ καθεκάστην τηλεγράφημα εἰκοσι λέξεων ἀντὶ μηνιαίας εἰσφορᾶς 135 φράγκων.

Πρὸς κάλυψιν τῆς δαπάνης ταύτης ὁ ἐκδότης τῆς Ἐφημερίδος ταύτης ἀπετάθη εἰς τοὺς Κυρίους τοῦ τόπου ζήτησας παρ' αὐτῶν τὴν εὐτελεῖ τιμὴν τριῶν φράγκων κατὰ μῆνα, ὅπερ ἀντιστοιχεῖ πρὸς 10 λεπτὰ τὸ τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον ὁ ἐκδότης ἐν φρακίλλῳ νὰ ἀποστέλλῃ εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν Συνδρομητῶν οἰκαδε. Ἐξ ἐκείνων πρὸς οὓς ἀπετάθη ὁ ἐκδότης τινὲς ἡρνήθησαν τὴν συνδρομὴν ταύτην μολονότι πλοῦσιοι ἄνθρωποι δείξαντες καὶ κατὰ τὴν περίπτωσηιν ταύτην πόσον ἀξίζουσιν εἰς τὴν κοινωνίαν. Ἐκ τῆς συνδρομῆς ἐκείνων ὅμως οἵτινες ἐνόησαν ὅτι δι' ἀσχημάντου θυσίας ἐβοήθουν τὴν Ἐφημερίδα μας εἰς τὴν πρόθεσιν αὐτῆς νὰ καταστήσῃ τὴν Κέρκυραν ἐνήμερον ὡς πάσας τὰς ἄλλας πολιτισμένας πόλεις εἰς τὰ ἐν Εὐρώπῃ τρέχοντα εἰς τὰς παρούσας μάλιστα περιστάσεις καθ' ἃς διακλύθενται τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα, δὲν ἀπετελέσθη τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν τηλεγραφημάτων κατὰ τὰς ἡμέρας εἰσπράξεων ἵνα ἐμψύχῃ τὴν Ἐφημερίδα μας εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι ἀζημίως καὶ τὸν ἐπόμενον μῆνα θέλει καταβάλλει τὰς πρὸς τοῦτο ἀναγκαίας φροντίδας. Ὅθεν ἀποτεινόμενοι ἐκ νέου εἰς τὰ φιλοπρόδοα αἰσθήματα τῶν ἐπιεικῶν παντὸς καλοῦ παρακαλοῦμεν τοὺς δυναμένους, νὰ μᾶς βοηθήσωσι διὰ μικρᾶς αὐτῶν συνδρομῆς εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοιαύτης κοινωφελούς ἐπιχειρήσεως.

Ἡ Μουσικὴ τῆς Φρουρᾶς ὑπὸ τὸν Ἀρχιμουσικὸν κ. Α. Παραλήοιτς θέλει παιανίσει σήμερον ἀπὸ τῆς 6.ης μέχρι τῆς 8.ης μ. μ. ἐν τῇ Πλατείᾳ τὰ ἐξῆς μουσικὰ τεμάχια.

1. Ἐμβατήριον
2. Τετραχορία I BRIGANTI OFFENBACH
3. Serenata IL TROMBETTIERE DI SAKKINGEN ESLER
4. — LES BRASILIENNES AUBER
5. Ἀνάλεκτα FRA DIAVOLO
6. MARGIA INDIANA SELLENI
7. Ἑθνικὸς Ὕμνος.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΘΗΣΙΜΟΤΗΤΟΣ.

Σεπτεμβρίου 7. Ἀγγελικὴ Πρίττινα.

52, ἐκ καρκίνου τῆς μήτρας—7. Δημήτριος Κόντης, ἐτῶν 69, ἐξ ὁστεοσαρκώματος (Πτωγοκομείον)—7. Χριστόδουλος Σούλης, ἐτῶν 70, ἐκ χρονίου παραλυσίας—7. Ἰωάννα Κατέχη, ἐτῶν 23, ἐκ τυφοειδοῦς πυρετοῦ — 8. Βρέφος τοῦ Ἰωσήφ Βέλλα, μηνῶν 9, γεννηθὲν νεκρὸν—8. Χρῆστος Χρυσόδης, ἐτῶν 1, ἐκ μεσεντερικῆς φθίσεως καὶ αἰμοδιαλύσεως (Ὁρφανοτροφεῖον)—10. Ἐμμανουὴλ Λέβης, μηνῶν 7, ἐξ ἀτροφίας — 10. Ἰσαὰκ Μανδολίν, ἐτῶν 2 1/2, ἐκ μαρασμοῦ—11. Ἀναστασία Γκαγκάδη, μηνῶν 11, ἐκ μαρασμοῦ — 11. Εὐφροσύνη Σκούρα, ἐτῶν 36, ἐκ τυφοειδοῦς πυρετοῦ—12. Ἀναστάσιος Γερομεριάτης, ἐτῶν 32, ἐξ ἐντεροκύλης—22. Σοφία Δημουλά, ἐτῶν 3, ἐξ ἐντερομεσεντερικῆς φυματώσεως—13. Ἀναστασία Ψαῖ, ἐτῶν 76, ἐξ ὑπερτροφίας τῆς καρδίας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

«ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ».

(ΠΡΑΚΤΟΡΙΟΝ ΡΕΟΥΤΕΡ).

ΑΘΗΝΑΙ, 24 Σεπτεμβρίου 1886 ν.

Ὁ Τσέρτσιλ εἶπεν ὅτι ἡ θέσις τῆς Βουλγαρίας εἶναι σοβαρὰ καὶ ἡδύνατο νὰ ἀποβῇ κρίσιμος, ὡς ἐκ τούτου ἡρνήθη νὰ συζητήσῃ τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, τὴν πρὸς διατήρησιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς ὁμοφωνίας καὶ ἐπομένως τῆς εἰρήνης τῆς Εὐρώπης.

ΑΘΗΝΑΙ, 25 Σεπτεμβρίου ν. Ἡ Ἀνθηγεμονία φοβουμένη Ῥωσικὴν κατοχὴν ἐπέκαλεσθη τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Σουλτάνου. Σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς τοῦ Νουβάρ πασᾶ εἰς Λονδὶνον εἶναι νὰ ὀρίσῃ τὴν ἀέριστον βάσιν τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς τῆς Αἰγύπτου.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Κερκὺρα τῇ 13 Σεπτεμβρίου 1886.

Εἰκοσάφραγκον	δρ.	24.65—24.70
Συνάλ. Λονδ. 3[μ]εμπορικ.	"	30.90
" " " " τραπεζ.	"	31.05
" Γαλλίας	"	123 1/2—124
" Τεργέστης	δρ.	49 1/8—49 1/2
Ἑλλην. Δάνειον 1881 5 0/0	δρ.	351
Λαχειοφόροι Ἑθνικῆς	"	456
Μετοχαὶ Ἰονικῆς	Δι.	23 1/2
Τόκος προεπιλήψεως	"	5 0/0—6 0/0

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.

10 Σεπτεμβρίου 1886.

Ἑλλην. Δάνειον	6 εκατ. Π. Δρ.	6 0/0	δρ.	89—90
" " "	25 " Ν.	9 0/0	"	275—276
" " "	25 " "	8 0/0	"	265—267
" " "	4 " "	8 0/0	"	235—237
" " "	26 " "	6 0/0	"	335—337
" " "	10 " "	6 0/0	"	171—173
" " "	60 " "	6 0/0	"	438—441
" " "	120 " "	5 0/0	"	355—356
" " "	170 " "	5 0/0	"	343—346
Λαχειοφόρ. Ἑθν. Τραπεζῆς	4 0/0	"	"	452—456
Μετοχαὶ	4 0/0	"	"	3990—4010
" Πιστωτ.	"	"	"	52—54
" Ἑπικρατοῦσας	"	"	"	—
" Λαυρίου	"	"	"	73 1/2—74
" Ἀττικῆς	"	"	"	—
Εἰκοσάφραγκον	"	"	"	24.45—24.50
Συνάλλαγμα Λονδίνου 3[μ]	"	"	"	30.90—31
" Γαλλίας	"	"	"	1,22—1,23

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰς τὸ Τυπογραφεῖον «Ἐρμῆς» ἀριστερόθεν τοῦ «Ἐμπορικοῦ Συλλόγου» πωλοῦνται κλήσεις ἐκτιμῆσεως ἐλαιοκάρπου μετὰ τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως καὶ ἐπιδότηριον ἀντὶ λεπτῶν μόνον 5.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες δὲ ταύτας

μετὰ τὸ ἐλαφύνατο λεπτὰ 6.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΓΡΑΦΙΑΣ.